

пратеници отъ Бѣлауръ — братъ на царя, придружени отъ всички вел-
можи и му предали царството съ пълна вѣра, че България вече е при-
съединена къмъ Сърбия. Обаче сърбитѣ, изглежда, задържали тогава само
Нишъ²⁴. Кралътъ се върналъ въ страната си, като изпратилъ само единъ
малък отредъ войска въ Търново, кждето тоя отредъ завелъ обратно
затворената до тогава негде въ България царица Ана и кждето нейниятъ
синъ Стефанъ или Шишманъ II²⁵ билъ провъзгласенъ за царъ. Сърпаницата
на Ана — гръцката царица се спасила съ бързо бѣгство.

Следъ победоносното си връщане отъ България, сърбитѣ, следъ кжса
почивка, нахлули въ Македония и завзели Велесъ, Просѣкъ и Щипъ.

Българо-гръцкиятъ съюзъ билъ разтуренъ, а могъществото на българ-
ската държава съкрушено за винаги. Отъ това време главната роля на полу-
острова играли сърбитѣ.